

Dyž sem šel dóm od ní,
nešla za mnú zavřít;
[: poslała mamičku
s nejmladší sestřičkú. :]

Výjdi ven, výjdi ven,
potěšení moje,
[: mám za hořenkú nůž,
utopím ho v tobě. :]

Utopím ho v tobě,
a lebo sám v sobě,
[: ať sa naší lásky
dneskaj rozejdeme. :]

417.

Z Těšova.

Volněji.

Moja milá za dveřama stála a tak sobě smutně naří-ka-ła.
proč tak smutně na - ří - káš? snád' se se mňa vy-smí-váš?

Moja milá za dveřama stála,
a tak sobě smutně naříkala.
Proč tak smutně naříkáš?
Snád' se se mňa vysmíváš?

Nevysmívám se s tebe, synečku,
přijdi ty k nám jen malú chvílečku,
přijdi ty k nám do síně,
my si něco povíme.

Přišel synek, přišel pod okénko:
spíš či dřímeš, má drahá milenko;
spíš-li lebo nečuješ,
lebo z iným nocuješ?

Nespím, nespím, ani nenocuju,
ale žádném otevřít nepůjdu,
enom tobě, synečku,
a to malú chvílečku.

Ceruška šla dveři otevřítí,
matička šla svíčku rožihati;
vitaj, milý, vitaj k nám,
co's donésl, pověz nám!